

gen, da forekommer det mig, at man kan antage, at Rigsraadet meget snarere vil komme til at ligne Landsþinget end Folkethinget, at der vil være en langt større Rolighed tilstede hos Rigsraadet, end man i Almindelighed antager, at der findes hos Folkethinget.

Jeg skal ikke gaae ind paa de enkelte Paragrapher, ikke omtale de store Betænkkeligheder, som flere af disse frembyde, men skal endnu kun henpege paa den yderst vanskelige og høist mærkelige Stilling, som Rigsraadet kommer til at indtage i finantstuelle Spørgsmaal. Det vides jo, at Ministeriet kan ved tredie Behandling forelægge Lovforslag, saaledes som det anseer det for hensigtsmæssigt, og derved altsaa lade udgaae Bestemmelser, som ere vedtagne ved Sagens anden Behandling. Hvis altsaa Rigsraadet har negtet en Sum, som var forlangt til en vis Udgift, da har Ministeriet Ret til at optage den igjen i Loven og dernæst at anmode Rigsraadet om at stemme Ja eller Nei om hele Loven. Ja, vil man svare, men Ministeriet kan ikke benytte en saadan Ret; thi det maa frygte for, at Rigsraadet ved en saadan Fremgangsmaade vil forkaste hele Loven. Dette forekommer mig imidlertid ikke kan godtgjøre Hensigtsmæssigheden af at give Ministeriet en saadan Ret. For mig stiller det sig saaledes, at der er en indre Modsigelse deri, at Rigsraadet skal have Ret til ved anden Behandling at stryge en forlangt Bevilling, og at Ministeriet skal have Ret til ved tredie Behandling atter at sætte denne ind. Naar dertil komme de midlertidige Bestemmelser, som i finantstuel Henseende ere af høj Betydning og i mine Tanker indeholde stor Fare, da forekommer det mig rigtigt nok, at den finantstuelle Dygning ved Fællesforsatningsudkastet er i høj Grad uhenigtsmæssig. Ved de midlertidige Bestemmelser er det overladt Ministeriet at give et foreløbigt Normalbudget. Man vil sige: „ja, men det skal forelægges Rigsraadet og derved blive til endelig Lov;“ men den store Betydning, som det har, at en Lov eksisterer, og ikke kan forandres uden med Regeringens Tilladelse — thi saaledes bliver Forholdet ved Normalbudgettet — vil tynde saaledes paa Rigsraadet, at et Normalbudget, givet foreløbig af Ministeriet, forekommer mig

ikke at kunne opnaae sin Hensigt. Ligeledes er ved de midlertidige Bestemmelser Rigsraadets Indflydelse med Hensyn til Regnskabsrets Afslæggelse suspenderet. Der skal vel komme en Tid, da Regnskabet skal forelægges for Rigsraadet, da det skal vedtages ved Lov; det vil skee, naar Regnskabsretten er organiseret. Men indtil den Tid er Indflydelsen, om jeg saa maa sige, suspenderet, idet Rigsraadet gaaer over til at blive raadgivende og ikke lovgivende. Endelig er der ingen Bestemmelse om, at denne Regnskabsret skal organiseres; der er ingen Bestemmelse om, hvorlænge det kan være, inden Forslaget om dens Oprettelse bliver forelagt. Det forekommer mig derfor, at der er saa stor Brøst ved den hele finantstuelle Ordning, at den maatte være tilstræffelig til ikke at gaae ind paa Vedtagelsen af Fællesudkastet. — Det er naturligt, at der maatte opstaae den Tanke hos mig, at den Anskuelse, jeg er kommen til, maaskee ikke var rigtig, at der maatte findes andre vægtigere Grunde end de, jeg kunde tænke mig, som havde gjort, at disse Bestemmelser vare tagne. Jeg maatte altsaa i høj Grad ønske, at de Oplysninger vare tilstede, ved hvilke det vilde være muligt næriere at kjende Grundene til de Bestemmelser, som foreligge i Udcastet. Det er jo imidlertid bekendt, at Motiverne til Udcastet ikke ere bekendtgjorte, og at Ministeriet har meent, at der under den nærværende Sag ikke kan gives Oplysning angaaende Bestemmelserne i Fællesforsatningsudkastet. Jeg antager, at Ministeriet endnu har denne Anskuelse, og jeg formoder, at den grunder sig paa, at Sagen om Fællesudkastet ikke kan drages ind under den nærværende Sag; men det, som jeg ønskede at vide, var, om Ministeriet — forsaavidt der kunde findes en Form, hvorunder Forhandlingen af nærværende Sag ikke nu fortsattes — kunde være findet at give disse Oplysninger, at meddele sine Motiver. Det var min Hensigt i saa Henseende at stille et Forslag til Afstemning. Da jeg imidlertid har erfaret, at det kunde være forbundet med en heel Deel formelle Vanskeligheder, og da man derved muligviis vilde komme ind paa en Forhandling om det Formelle, som jeg ikke kunde ansee for hensigtsmæssig, vilde jeg fore-